

LA MANSUETUD

per sant ALFONS MARIA DE LIGUORI

La virtut de la mansuetud consisteix en dues coses: primera, reprimir els moviments de còlera contra els qui la provoquen, i segona, suportar el menyspreu.

Pel que fa a la primera, sant Ambròs diu que la passió de la ira ha de prevenir-se o de reprimir-se. El qui se sent arrossegat cap a aquest vici ha de procurar fugir de les ocasions; i si succeeix que s'hi ha de trobar, prengui primer precaucions, callant o responent suaument, o amb la pregària demanant al Senyor que li doni força per resistir i no alterar-se. Potser trobarem algú que s'excusi dient: «Però si aquest tal és insuportable i molt importú...». Doncs bé, «La virtut de la mansuetud, diu el Crisòstom, no consisteix en usar de mansuetud amb els mansuets, sinó amb aquells qui desconeixen què és la mansuetud. En especial, quan el proïsme està irritat, no hi ha cosa millor per apaivagar-lo que respondre-li suaument. Una resposta suau apaivaga el furor». Així com l'aigua apaga el foc, així, diu sant Joan Crisòstom, la resposta suau ablaneix el furor del nostre germà, per irritat que estigui. El foc no s'apaga amb el foc, ni el furor amb el furor. Fins i tot amb els pecadors més obstinats, cal que nosaltres, sacerdots, fem servir tota mena de dolcesa per tal d'atreure'ls cap a Déu.

La segona cosa en què es recolza la mansuetud és la virtut de suportar els menyspreus. Molts, deia sant Francesc d'Assís, posen la santedat en resar moltes oracions o en practicar moltes mortificacions corporals, i en canvi no poden sofrir una petita paraula injuriosa. Aquests tals, continuava el sant, no s'adonen que és molt millor tolerar les injúries. Tindrà més mèrit una ànima rebent en pau una ofensa, que no pas dejunant deu dies a pa i aigua.

Diu sant Bernat que hi ha tres graus de virtut als quals ha d'aspirar qui vulgui santificar-se: el primer, no voler dominar els altres; el segon, voler sotmetre's als altres, i el tercer, suportar pacientment els ultratges. Veureu, per exemple, que als altres se'ls concedeixen coses que a vosaltres us són negades; que es fa cas del que diuen els altres i es burlen del que vosaltres dieu, que es lloa els altres, se'ls elegeix per oficis honorables i negocis importants, i a vosaltres no se us té en compte, i fins el que feu és causa de reprensió i de mofes; aleshores, diu sant Doroteu, sereu veritablement humils si accepteu en pau totes aquestes humiliacions i encomaneu a Déu els qui així us tracten, com si fossin els vostres millors amics, ja que us guareixen del vostre orgull, que és la més perillosa malaltia, que us pot portar a la mort eterna.